

GİMEL

17 Kuluna iyilik et ki yaşayayım;

Ve sözünü tutayım.

Sizin için yaşamın anlamı nedir? İşinde başarılı olmak mı, kariyerinin zirvesinde olmak mı, unvan ve prestij sahibi olmak mı, istediği arabayı satın alabilmek mi, dilediği yere tatile gidebilmek mi, canının istediği şeyi satın alabilmek mi, aile ile ilgili hedefleri başarabilmek mi? Bu listede elde edildiği anda mutlu olabileceğiniz güzel şeyler var. Ancak bunların her biri sahip olduktan sonraki bütün günler boyunca, siz ölene kadar sizi mutlu etmeye yetmez. Bu listeyi daha da uzatabilirsiniz. Ama bu listedeki şeylerin insan ömrü kadar kısa ve geçici şeyler olduğuna dikkat edin.

Mezmunurcu burada bu dünyanın ötesine geçen bir dilekte bulunuyor. İyilik ve yaşam istiyor. Neden? Tanrı'nın Sözü'nü tutabilmek için, Tanrı'nın Yasası'nda kalabilmek için, Tanrı'nın tanıklığına göre yaşamak için...

Mezmunurcu burada bu dünyanın iyilik, ödül, yaşam standartlarının ötesinde olan bir şeyi istiyor. Mezmunurcunun istediği bereket, yaşayabileceği bütün günlerinde Tanrı Sözü ile devam etmek şeklinde belli oluyor.

Günah işleyip ölümü hak eden insana (Tekvin 2:17) yaşam halen yaşam veren şey Tanrı'nın merhametidir. Adem ve Havva'nın itaatsizliğine bakıp, bize yaşam için nefes veren Tanrı'ya şükran dolu bir yürekle itaat etmeliyiz. "İyilik ve yaşam" bu yaşam boyunca isteyebileceğimiz her şeyi –gündelik ekmeğimiz dahil– kapsamaktadır.

Sadece Tanrı'nın sağlayabileceği bu şeyleri en son ne zaman istediniz? Tanrı'dan dileğiniz şeyler yanında O'na sunmanız gereken itaatınız konusunda ne düşünüyorsunuz? Geriye dönük olarak baktığınızda, sahip olmayı en çok istediğiniz şeyler ile mezmunurcunun bu duasını karşılaştırdığınızda kendinizi nerede görüyorsunuz?

Dua: Ben kuluna iyilik et ki yaşayayım, sözüne uyaayım...
(Filipililer 1:20-23; 2:21, Galatyalılar 6:14, II.Korintliler 5:1)

18 Gözlerimi aç;

Yasandan şaşılacak şeyler göreyim.

Tanrı'nın lütfu olmadan özellikle bu fiziksel dünyanın ötesine dair bir iç görüş edinemezsiniz. Tanrı'nın aydınlatması olmadan Tanrı Sözü'ne dair gerçekleri göremeyiz; Tanrı'nın harika işlerini kavrayamayız.

Saul'un Tanrı'dan aydınlanış almakla başlayan yolculuğu, onu Pavlus olarak değiştirmiştir (Elçilerin İşleri 9:1-18). Kuşkusuz Pavlus'un gözlerinin açılması mucizesi, pek çoğumuz için tarihte tek bir kez olmuşsa da, bugün samimi iman sahiplerinin Mesih'i Rab ve Kurtarıcı olarak tanınması, Pavlus'un yaşadığı tecrübeden daha az değildir. Çoğumuz Pavlus gibi sıra dışı bir mucize yaşamamış olsak da, Tanrı lütfettiği içindir ki gözlerimiz Mesih ve Müjde ile ilgili gerçeğe açıldı (krş. II.Korintliler 3:14, Efesliler 2:8-9).

Kutsal Kitap'ı okumak ve çalışmak elbette önemlidir. Ancak Kutsal Yazılar'da (Yasa'da, peygamberlerin yazılarında, Mezmurlar'da) Mesih'i ve Müjde'yi görmek, bunların ötesinde, Mesih'in tekrar geleceği zamana bakarak, günahların affı ve diriliş umudunda, Mesih'in tek Kurtarıcı olduğunu görmek, Kutsal Ruh'un yaptığı içsel aydınlatışın bir sonucudur.

Eğer Tanrı'dan bir aydınlanış olmazsa, Tanrı Yasası'nı çalışmak heyecan verici olmayabilir; ve bunun sonucu olarak yeniden doğuş (*yeni yaratık olmak, Kutsal Ruh'tan doğmak*), Tanrı'nın çocuğu olmak, Mesih'le birlikte çarmıha gerilmek gibi konular da anlaşılabilir şeyler olur. Bu durumda böyle bir kişi yeni yaratılışı (Vahiy 21:1-4; 22:1-5) ne hayal edebilir, ne anlayıp kavrayabilir; ne de bunları arzu edebilir. Tanrı'nın harikalarını O'nun Yasası'nda göremezseniz, Mesih ve Müjde ile ilgili harikaları da göremezsiniz (Luka 16:20-30 krş. Luka 16:31).

Bütün bunları bizde etkin ve inanılır kılan, Tanrı'nın yaşantıdaki harika ve gizemli işleyişi için şükürler olsun (Matta 11:25)...

Dua: Gözlerimi aç, yasandaki harikaları göreyim...
(İşaya 35:5 Yuhanna 9:39, II.Korintliler 4:4-6)

¹⁹ Dünyada bir garibim ben; Emirlerini benden gizleme.

Tanrı'nın Sözleri'nin esas anlamını bilen bir kimse, esas ihtiyacının Tanrı olduğunu ve sadece O'nun vereceği şeylerle kendisinin tamamlanacağını bilir.

Yaşamını ailesinin, yetişme tarzının, yaşadığı çağın kültürünün beklentisi doğrultusunda değil de Tanrı'nın Sözü'ne göre yönlendirmek isteyen bir kişi Tanrı'dan başka ne dileyebilirdi ki?

Elinizde bir Kutsal Kitap tutuyor olabilirsiniz, bir kilise üyesi olabilirsiniz; ama yaşantınızı dünyanın gidişine göre değil de Tanrısal bir yolda sürdürmek isterseniz bunlardan daha öte bir şeye ihtiyacınız vardır: Kutsal Ruh'un içsel aydınlatışı... Elinizde tuttuğunuz Kutsal Kitap'taki kelimelerin ötesine geçen bir anlayışa ihtiyacınız vardır...

Mezmurcunun burada Tanrı'dan dilediği şey, "*bilge ve akıllı kişilerden gizlenen gerçeklerin, kendisine açılmasıdır*" (Matta 11:25 krş. Luka 24:45).

Sadece böyle bir aydınlanış almış birisi "*ben bu dünyada garibim; ben bu dünyada gurbetteyim; ben bu dünyada bir ölümlüyüm; geçici bir hac yolculuğundaki misafirim*" diyebilir.

Diğer yandan *Mesih'te dirilişi olan bir kimse göksel değerlerin ardından gideceği için, yersel değil, göksel değerler peşinden gidecektir* (Koloseliler 3:1-2). Böyle biri Tanrı temelli bir kenti özlediği için (Filipililer 3:20, İbraniler 11:10), kendisini bu dünyada gurbette yaşayan biri olarak görecektir.

Yaşadığınız yerde siz nasıl biri olarak tanınıyorsunuz? Dünyaya yerleşmeye ve kendi krallığını kurmaya çalışan biri olarak mı yaşıyorsunuz yoksa bu dünyada bir misafir, bir göçmen gibi mi?

Dua: Garibim bu dünyada, buyruklarını benden gizleme...

(İbraniler 11:13-16, I.Petrus 2:11)

(Filipililer 3:20 krş. Koloseliler 3:1-2)

²⁰ **Canım ezilmektedir özlemekten**

Her an senin hükümlerini.

Eğer uzak bir yere misafir olarak gitmek zorunda kaldıysanız, bu misafirliğiniz uzamaya başladıysa, kendi yerinizi özlersiniz.

Mezmurcu kendisini bu dünyada "*dağılmış olarak yaşayan yabancılar*" arasında (I.Petrus 1:1) gördüğü için, *gurbeti andıran bu dünyadaki zamanını Tanrı bilgisiyle geçirmek* istiyor (I.Petrus 1:17).

Vatanının göklerde olduğunu bilen (Galatyalılar 4:26) bir kişi en çok neyi özler? Mezmurcu buradaki duasında bu soruya cevap veriyor. Kendisi gurbette olduğu için (19), esas evine duyduğu özlemle, göksel bir tat almak için Tanrı'nın Sözleri'ni özlüyor. Uzamış bir zorunlu misafirliğin içinde, kendi esas evine ait bir lezzeti özler gibi, dünyadayken henüz gidemese de oradan gelecek olan bir tadı özlüyor. Sonsuz yaşama olan özlemiyle, henüz bedendeyken aradığı tadın vahiy edilmiş Tanrı Sözü'nde olduğunu biliyor.

Kendisini bu dünyaya ait görmeyen birinin adaleti, teselliği, şifayı, bereketi, sevinci, Tanrı'nın Yasası'nda, Tanrı'nın hükümlerinde, Tanrının yollarında aramasından doğal ne olabilirdi ki?

19-20 ayetlerine birlikte baktığımız bu dünyada garip olan ve günlerinin tamamını Kutsal Yazılar'a dayalı olarak geçiren tek kişi kim olabilir? Mesih İsa! O göksel görkemini bırakıp (Filipililer 2:6-8) aramıza geldi, çarmıhta son nefesine kadar Kutsal Yazılar'ı ve göksel vatani özleyen biri olarak yaşadı.

Sizin özlemekten yorulduğunuz ve üzgün düştüğünüz şey ile mezmurcunun duası aynı mı?

Dua: İçim tükeniyor, her an hükümlerini özlemekten...

(Yuhanna 17:14 krş. Mezmur 63:1; 84:2)

(Luka 6:21, Matta 6:33)

²¹ **Senin emirlerinden sapan**

Lanetli mağrurları azarladın.

Bir kişi inatçı ise aynı zamanda gururludur da. Böyle biri için kim örnek olabilir? Firavun Tanrı Sözü'ne açıkça karşı geldi, çünkü gururlu ve inatçı idi (Çıkış 10:3). Defalarca uyarılmasına rağmen Tanrı'nın gönderdiği elçiye itaat etmedi. Sonunda ülke üzerine büyük bir yargı geldi.

Dünya önünde fakirlere ve zenginlere, krallara ve işçilere, dindarlara ve inançsızlara Tanrı'nın yargısını duyurmak, onları gelecek olan yargıdan ve kurtuluştan haberdar etmek Yasa'yı derin düşünen mezmurcu açısından bu bir sorumluluktur.

Tanrı Sözü'nü sürekli reddeden kimseler Tanrı'nın yargısını alacaklardır. Ve Tanrı bu yarıyı yaptığı için bu yargı kesinlikle adildir.

Benzer uyarıyı Vaftizci Yahya da Mesih İsa da yapmıştır (Matta 3:10, Yuhanna 15:6) *"İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır."*

Mesih'in tapınakta dua eden din görevlisi ve vergi memuru hakkında anlattığı meseli hatırlayın (Luka 18:9-14). Bu meselde din görevlisinin gururu yüzünden yargılandığını ve vergi memurunun ise günahlarının bağışlandığını okuyoruz: *"Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir."*

O halde Tanrı'nın yargısı hakkında olan ayetleri okurken, iman etmiş kimseler bunu öncelikle kendisi için okumalı ve zayıflıklarını disiplin etmek üzere gözden geçirmelidir.

Diğer yandan bu ayeti bilen imanlı kimseler olarak tövbe ve günahların affını biz anlatmazsak, gelecek olan yargı için dünyayı kim uyaracak?

Dua: Buyruklarından sapan lanetli küstahları azarlarsın...
(İşaya 2:11-12, Luka 14:11, Yakup 4:6)
(Elçilerin İşleri 2:40; 10:42; 24:25)

**²² Utancı ve hakareti üzerimden kaldır;
Çünkü senin tanıklıklarını tuttum.**

Dünyanın yolları ile Tanrı'nın yolları arasındaki ayrım, samimi iman sahipleri için daima sorun sebebi olmuştur.

Mesih'e, doğruluktan nefret eden insanların zulmetmesini hatırlarsak (Yuhanna 5:16; 10:31), yaşam yoluna Tanrı'nın Yasası'nı koymuş olan kimselerin de doğruluk uğruna acı çekmesi, sıkıntıya katlanması gereken bazı durumlar olabilir: *"Ama siz kendinize dikkat edin! İnsanlar sizi mahkemelere verecek, havralarda dövecekler. Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara tanıklık edeceksiniz"* (Markos 13:9).

Ancak Yasası'nda aynı zamanda kendi tanıklığını veren Tanrı, kendi halkını kutsal merhameti ile kurtaracak ve kutsal yargısı ile düşmanlarını da yargılayacaktır. Bereket, merhamet, esenlik, şifa ve sevinç sözleriyle halkını teselli eden Tanrı, iman eden çocuklarını da kesinlikte dünyanın zorluklarından, baskılarından kurtaracaktır.

Diğer yandan utanca ve hakarete düşmeye sebep olabilecek şeylere karşı kutsal bir disiplin içinde olmak sizin sorumluluğunuzdur.

Bu duayı yaşamınıza uygulamak, aynı zamanda aklınızı ve yüreğinizi Tanrı önünde pak

tutmayı gerektirmektedir.

Dua: Uzaklaştır benden küçümsemeleri, hakaretleri, çünkü öğütlerini tutuyorum...
(I.Petrus 3:16-17; 4:14-16 İşaya 53:3)
(Yuhanna 8:48, İbraniler 12:2-3)

**²³ Önderler de oturdular ve bana karşı söylendiler;
Fakat kulun senin kanunlarını düşündü.**

Maalesef pek çok yönetimin, önderin haksızlıkla gerçeğe engel oluşu bir dünyada yaşamaktayız. Kötülüğün cezalandırılması ve iyiliğin ödüllendirilmesi için yetki verilmiş hükümetler, kendi yasalarına aykırı olarak yetkilerini kötüye kullanabiliyorlar.

Mezmurcu burada dünyanın yargılamasından korkmadığını belli ediyor. Kendisine karşı yöneltilen suçlamaların Tanrı'nın Yasası'nda hükümsüz olduğunu biliyor ve bu suçlamalar karşısında bile Tanrı sözü üzerinde düşünmeye devam ediyor.

İnsanlar kendisinden farklı gördüğü kimseleri eleştirirken asılsız iddialarda da bulunabilirler. 22-23 ayetleri birlikte düşünürsek, Tanrı'nın emirlerini tuttuğunuz için hakarete, iftiraya, yargılanmaya uğrayabilirsiniz.

Bütün insanlarda bir adalet duygusu vardır. Haksızlıklar karşısında böyle sessiz kalmak sıradan bir insanın başarabileceği bir şey değildir.

Bu Mezmur İsrail'in Kurtarıcısı olarak gelecek olan Mesih'in kolayca tanınmasını sağlıyor (Mezmur 2:1-3). Tutuklanmasında, sorgulanmasında ve yargılanmasında Mesih, 119. Mezmur'daki Tanrı Sözü'ne son derece özen gösteren ve Sözü dikkatle tutan kişinin kendisi olduğunu gösteriyor (Luka 23:44).

Siz bu Mezmur'daki kimseye ne kadar benziyorsunuz?

Dünya size karşı haksızlıkla karşı çıktığı zaman, mezmurcu gibi Tanrı'nın sözlerini derin düşünürseniz, Tanrı'nın yolunu ve çözümü görebilirsiniz: *"acaba içinde bulunduğum bu durumda Tanrı bana ne öğretmek istiyor, ne yapmamı istiyor..."* diye Kutsal Yazılar'a bakmak zorluklar ortasında bile kurtuluş yolunu görmenize yardım edecektir.

Dua: Önderler toplanıp beni kötüler bile, ben kulun senin kurallarını derin derin düşüneceğim...
(I.Petrus 2:23-25, İşaya 53:7, Markos 14:60-61; 15:29-32)
(İbraniler 13:13)

**²⁴ Tanıklıkların da benim zevkimdir,
Benim öğretülerimdir.**

Mezmurcu burada Tanrı Sözü'ne danışmanlık alabileceği bir rehber olarak bakıyor.

Yaşamınızın yönünü belirleyen şey dünyasal öğütler değil, Tanrı'nın Sözü olması gerekiyor.

Yaşamın zorluklar, ayartılar ve sıkıntılarla dolu zamanlarında doğru yönü görmek ve doğru adımı nasıl atacağını bilmek için Tanrı'nın Sözleri'nin danışmanlığının gerektiğini anlıyoruz.

"Samimi iman sahibi bir kişi acaba Tanrı'nın Sözleri'ni nasıl deneyimler?" diye bir soru sorarsanız, cevabı bu ayet olacaktır.

Tanrı'nın adaletini, yargısını, merhametini okumak; günah, ölüm, diriliş hakkında Tanrı'nın Sözleri'nden dünyadaki yaşam boyunca tanıklık ve danışmanlık edinmek, iman sahiplerinin zevkidir.

Dünya farklı farklı görüşlerin peşinden giden insanlarla dolu. Değişik amaçlar ya da inanışlar sebebiyle bir araya gelmiş olan her grubun kendine göre savunduğu fikirleri ve bunları ölüm pahasına savunan takipçileri var. Ya da yaşamlarını değişik felsefelerin etkisiyle yönlendiren insanlar var... Dünya önderlerinin ağzından çıkacak bir cümle, bazen ekonominin seyrini değiştiriyor. Ancak mezmurcu insan görüşlerinin değil de bu dünyadaki yolculuğu boyunca tek geçerli standardın Tanrı'nın Sözü olduğuna güveniyor.

Öyleyse dünyanın sıkıntıları karşısında ya da dünyanın sıkıntılarına rağmen (22-23) Tanrı Sözü pak sevincin ve tesellinin yoludur.

Dünya değişik insan görüşlerine dair fikirleri tartışıp, insan yapımı danışmanlık peşinden giderken, mezmurcu ise dünyada yaşamasına rağmen kendisini dünyadan ayırıyor ve Tanrı'nın öğütlerinin danışmanlığını peşinden gidiyor (Yuhanna 17:14-15).

Bu da inanan ve inanmayan arasındaki farkın dünyadaki görünür tanıklığı oluyor. Dünyanın kötülüklerine rağmen Tanrı'nın öğretisinden zevk alabilen kimselerden misiniz?

Dua: Öğütlerin benim zevkimdir, bana akıl verirler...
(I.Timoteos 3:14-17, Koloseliler 3:16)